

נשר

של עופות הוא סוג בתת-משפחה נשרי העולם הישן (Gyps: שם מדעי) נפוץ בשפה העברית קיים לא פעם בלבול בין נשר. דורסים גדולים ואוכלי נבלות הנשר גדול מהעיט, חסר נוצות בראשו והוא בעל צוואר ארוך - לבין עיט של הנשר עבה וארוך יותר והוא ניזון בעיקר מנבלות. העיט מקורו. וקירה לעומתו בעלי ראש מנוצה, המקור קצר יותר והוא עט על טرف חיו אותו הוא מעדייף על פגרים. הנשר הוא אחד העופות הדורסים הגדולים בטבע.

שםו של הנשר:

לבין, שהוא אוכל נבלות, (Gyps) יש להבדיל בין הנשר הבלבול בין שני אלו עתיק יומין, וכבר [1]. (Aquila) שהוא טורף העיט העירוי, שהזיהוי של נשר עם "אייגלא" (כך בתעתוק לעברית) הוא שגוי, [2] בתוספות שהרי בתלמוד נאמר שלנשר אין "אצבע יתרה" (אצבע אחרית) בעוד ל"אייגלא" יש אצבע כזו.

הוחלט ליישב את הסוגיה בין נשר - ב-1973 בישיבה 115 של האקדמיה ללשון העברית ואלו Aquila -לעיט באופן סופי. אנשי האקדמיה ללשון העדיפו לנתר בשם נשר את ה зат לפי המונח של הרמב"ן "נשר קירח" - אצבע יתרה (אצבע אחרית) בעוד השם נשר ללבסוף, לאחר שהזואולוגים איממו בפניה Gyps fulvus. [3] גנותה האקדמיה לקבל את דעתם והשמות התקבעו בשפה העברית, לבג"ץ.

יש הטוענים שהמקור לשמו של הנשר הוא מן השורש ג.ש.ר, על שם נשירת ניצותיו תוך הנשר אוכל מבשר הנבלה. [4][5] ופולומת השיער המכסה את ראשו ואת צווארו תחיבת של ראשו אל קרביו של הטרפ, ולכון הוא זוקק לנשירת הנוצאות בצווארו, כדי שלא Griffon באנגלית הוא מכונה. יפריעו לאכילתחו. הנשר הישראלי מכונה נשר מקראי "ובעברית הוא קריי" ניסר, Vulture.

הזונה:

לעתים רחוקות הנשר תוקף בעל חיים בריא. הנשר יכול להרוג בעל חיים חולה או פצוע. המסוגל להתרחב במידה רבה. הנשר מסוגל לאכול כמויות besar גודלות לנשר יש זפק הזפק שלו, כך שניתן לראות את הזפק שלו בולט עד מלוא נפח [7] (יותר מק"ג) לאחר ארוחתו הנשר נח מעט בישיבה לעיתים מנומנם, ומעל את מאכלו. [9] בצווארו

עם זאת הנשר עשוי גם לצוيم ללא כל נזק לגופו, במשך 5–6 ימים. הנשר יכול לראות למרחק של 45 מטרים בקרירוב חפץ בגודל של סנטימטר אחד בלבד. הוא אינו רואה יותר אף על פי שהוא נקרא מלך העופות. הנשר אינו מסוגל לשאת את טרפו טוב מן הגוץ הנשר. שלו. כך הנשרamacil את גוזליו אלא רק לפלאוט אותו מעוכל מן הזפק, בטופריו הוא, בוטולינום הנשר חסין באופן טבעי מפני הרעלן. הוא בעל ערך רב כאוכל נבלות רקוב בנוסף לכך, הנשר מסוגל לאכול בשר. הרעלן הגורם למחלת הבוטוליזם [10] מבלי שייגרם נזק לבရיאות וחיידי כי כולה אנטרקטוס המכיל חיידי.

הנשר בישראל:

הנשר הנפוץ בישראל הוא הנשר המקרי.

בנהל, בנחל גמלא, בכרמל, תפוצה בארץ: ריכוזים של נשרים מקנים ברמת הגולן עוף זה נמצא באזורי הררים בעלי מצוקים. בעבר הייתה אוכלוסייה [7] ובנגב צין גודלה בהרבה מאשר כיום. אוכלוסייה מין זה הצטמצמה עקב שלל הנשרים בישראל הידידלות מkorות מזון והפרעה, התחשמלות, הרעלת, ציד: גורמים, ביניהם באתרי קינון.

הסיבות לצמוץ אוכלוסייה הנשרים בארץ הן. בישראל מצוי הנשר בסכנת הכחדה והילכדות בראשות הקלאיות. ציד, בקוי מתח גובה התחשמלות, בעיקר הרעלות בקר הרעלות בקר הנבעות מנסיבות שונות, מתגללות אל פתחו של הנשר ופוגעות בו. זה מס' 2005 [12] למשל, נספרו כ-200 נשרים בלבד בארץ בפברואר לעומת זאת שניות קודמות בעשרות אחוזים.

בשנים האחרונות ניזום פרויקט שיקום של אוכלוסייה הנשרים על ידי הי-בר כחלק משיקום כל המינים שהיו בארץ בתקופת המקרה. כחלק מהשיקום hei-ber הכרמל גוזלים בשבי וסייע להם להתגבר ולהפוך לעצמאיים בשיטה. את השיטה עצמו hei-על קווי מתח גובה בר דאג לנוקות מגורמים מסכנים: פריסת מגני התחשמלות מגומי פעילות הסברה בקרב החקלאים לצמצום השימוש ברעלים, וכן, בשיתוף חברת החשמל הקמת שטחי האכלה נקיים שבהם אנשי החברה בשיתוף החקלאים הביאו ביוזמתם נבלות לשם הזנת הנשרים אשר התקשו למצוא מזון.

hei-בר שהדר את הבוגרים עם צמיד מעקב לויני על רגיהם לשם חקר יכולת ונתפס. הרשותות ההסתגלות והנדידה שלהם. אחד מהנשרים הרחיק עד ערב הסעודית שהופתע ליהتكل בנשר עם צמיד מעקב ישראלי טענו בתוקף שמדובר בנשר-מרגל [13] של המוסד.

על פיו הקמת טורבינות ברמת דו"ח לממשלה הגישה החברה להגנת הטבע 2017 [14] עלולה להכחיד את אוכלוסייה הנשרים הגולן.

ועד מרכז אסיה במזרח התיכון, ואיראן דרך טורקיה תפוצה בעולם: מדורם אירופה. הנשר הוא עוף חברותי. הוא דוגר ולן במושבות במצבים גבוהים.

שני. אחת שכבה לבן, שבוקעת לאחר 52–56 יום ביצה בין נייר לרצץ מטילה הנקבה הבוקע פקוות עיניים ועוטה פלומה על הביצה ובאכלת הגוזל ההורים משתתפים בדגירה בגיל 100–125 יום לבנה, הגוזל פורה מהקן.

הנמשך כפי הנראה, לפחות כל חיים, בתקופת הקשר בין בני הזוג הוא קשר מונוגמי החיזור מסרקרים בני הזוג זה את זה, מבצעים מעופי ראווה ומרבים להשמיע קול.

נצפה בפעם הראשונה בישראל, ב-5 במאי 2014, בגבעות גד נשר דרומי, מין נוסף.

© Jörg Buttgard
www.NATURFOTO.de

זאב הרוי הרוקי זאב ערני, פונדקאי

צפוני: גיהנום:

תיאור:

הת-מין זה שוקל בדרך כלל 32-68 קילוגרם לערד, וגובהו נע בין 60 ל-80 סנטימטרים, מה שהופך אותו לאחד המינים הגדולים ביותר של הזאב האפור. יהיה זו צבע פרווה עם פרווה הכלולת יותר צבע לבן, זאב הרוי הרוקי דרומי, בהיר יותר מאשר הדרומי ופחות צבע שחור.

הרגלי תזונה:

מהרי הרוקי, איילים איילים, זאב הרוי צפון רוקי ניזון בעיקר מציד ביזונים אמריקאים עם זאת, הזאב אורב לעיתים גם לבעלי. ובונים קנדים, מהמין אייל פרדי שחור-זנב חיים אחרים, אם הסיכוי לצוד אותם גבוה.

הגוף שלו, זאב צפון הרוי הרוקי אוכל מדי יום בשר מהוות כ-10%-21% ממשת למרות שהוא מקרים מותעים של פרט שאכל עד 37% ממשת גופו. עם זאת, כאשר הטרף לא מצוי בשפע, הזאבים מסוגלים לשרוד במשך תקופות זמן ארוכות, באבילת בזמניהם של מחסור חמור במזון, מתרחש, אך רק, קינbillizm. כמוות מזון קטנות למדי כאשר מדובר בזכב פצע או חלש בלהקה.

ההיסטוריה:

הפעם הראשונה בה תועד פרט של זאב צפוני הרוקי, הייתה כאשר הוא נמצא מאוחר המאה המרכזית שלו. הפרט תועד בিירוט גדולים שלימים הפכו בזמן נדידה אותו זאבי התגוררו בקרבת (Yellowstone). "פארק הלאומי ילוסטן" לידועים כשהחשיבו את הזאב לחייה, (Tukudika), מקום של אמריקאים ילידי השבט טוקודיקה קדושה. ככל שהאוכלוסייה האמריקנית החלה להתרחב ממערב, בסוף המאה ה-19 החלו להתישב באזורי. בבאוזם, זאב הרוי צפוני הרוקי ובוקרים, הקלאים, חוואים, החל לאروب ולצד בעלי החיים שהובאו על ידי המתיישבים. חוק למיגור הזאים, שהפכו והציגו הורתה באמצעות השימוש ברוביים, 1915 למתוך למתיישבים, נחקק בשנת מלכודות, ורעל. מדיניות זו נעשתה בהיקף גדול יותר, עם הקמת שירות הפארקים שהשליט באופן מסויר ומואגן, באמצעות הלואומים של ארצות הברית ניצודה, 1924 חוק את "השמדת בעלי חיים וצמחייה העשויים להיות מזיקים". בשנת הזרים האחרון שהיו מצויים באזור ילוסטן, אם כי מספר קטן של זאבי צפוני הרוקי שרדו בפריפריה.

תוכנית ההבראה לחת המין:

אם כי יישום, 1980 תוכנית ההבראה לזאבי הרוי צפוני אושרה לראשונה בשנת התוכנית דרש שקבוצה מסוימת, 1987 התקנה הוחל רק שבע שנים מאוחר יותר, בשנת של זאבי תגורר באזור ילוסטן. הקבוצה כללה לפחות עשרה זוגות זאים, והאוכלוסייה נשארה באזור בצורה יציבה, במשך שלוש שנים לפחות. עם זאת, זאב צפוני הרוי הרוקי לא היה, בעת הניסוח הריאוני של התקנה מכין נבדל ולגיטימי, וכך הזרים זאב (Great Plains wolf) המערביים בתוכנית ההבראה היו זאב המישורים הגדולים הסיבה העיקרי לכך היה עקב שני תת-מינים (Mackenzie Valley wolf). עמק מקוני של זאב ששופטו באותו האזור, וכי התוכנית כיסתה את ריבוי הזרים באזור נרחב יותר, מאשר אзор זאבי צפוני הרוקי, וכך נכללו בה גם תת-מינים נוספים שהתרבותו. מסיבה זו, תת-המין הגדל במספרית ביותר, נבחר להיות ממוקם באזור, כדי לא להפר את האיזון באזורי השוניים. בתגובה להששות על כך שאפשר לזרים להיות תיירה, 1994 בנובמבר 22-חופשיים באזור, הטויטה הסופית של התוכנית, שהושלמה בכך חוואים הורשו להרוג את הזרים כאשר הם "נתפסו בשעת מעשה של הרג בעלי חיים על קרקע פרטית".

בשלוש תביעות טענו מתנגדי תוכנית ההבראה כי הזרים החדש מאיימים על אוכלוסיית הזרים הווותיקה, ואילו התומכים דרשו להחיל מעמד מוגן באופן מלא על הזרים. שופט בית המשפט המחויז ויליאם פ. דאונס קבע כי ההשבה לטבע של הזאב שבחוק. עם זאת, פסק דין זה בוטל על, של מינים בסכנת הכחדה, (j)-הפרה את סעיף 10 ידי בית המשפט לעערורים.

עבדה מדתך

הרעהמה: לפניהם

מאפיינים:

אצל הזכר הרעמה יורדת לחזה ולרגליים הקדמיות. קרנייו דומים לאלה של היעל הנובי למראותיו. הוא שיך לסוג בין כבש לעז. הוא אוהב לעשות "אמבטיות חול" ולשפוף את עורו במטרה להיפטר מחרקים. ההרין נמשך חמישה חודשים, ותקופת ההנקה 3-4 חודשים. מקורם של כבשי הרעמה הוא במרוקו בהרי האטלס. שם הם מצויים בסכנת הכחדה, בשל הריס שטחי מהיה וציד בלתי מבוקר, הידללות מקורות מזון ועוד. כבש הרעמה הוא בעל חיים המשמש חוליה מקשרת בין הכבש לעז. יש לו סמנטים שינוי בעיזים וכאליהם קיימים בכבשים. לזכרים רעמה מפוארת המתנשאת לכל אורך הצוואר. הם גם גדולים משמעותית מהנקבות. זכר בוגר עשוי להגיע למשקל של מעל 100 קילוגרמים והם בעלי כוח אדיר.

ולא יהסס להרוג כל פולש המאים על כבש הרעמה הוא בעל חיים מאוד טריטוריאלי.
אזור המהיה שלו

באזורים הצחיחים בהם הוא כבש הרעמה, הוא נאלץ לגווע קילומטרים רבים בכל יום.
בתורו אחר מזון.

דוב שחור טoidrus

אסייתוי וקונן

בסוג דוב הוא מין (**שם מדעי**)**דוב שחור אסיאתי או דב ההיימלאים**.
ויפן **כולל** **טיוואן**, הדוב השחור האסיאתי תי ביערותיהם של אזורי הררים במוזרחה אסיה **U. t. Formosanus**

הדוב השחור האסיאתי גדל לאורך של 130 עד 190 ס"מ. הזכרים שוקלים בדרך כלל עד 150 ק"ג בעודם שהנקבות שוקלות בין 65 ל-90 ק"ג.

פרותו שחורה בצורה אחידה, עם חרטום חום בהיר וכתם לבן בצורת קשת בבית החזה. יש לו אוזניים חומות מעוגלות הקבועות נמוך בראשו ועיניים קטנות. שייר קצר באופן יחסית מכסה כמעט את כל הגוף. יש לו זנב קצר (6.5-10.6 ס"מ) ועבה. רגליו עבות וחזקות וכפות רגליו רחבות.

הדוב השחור האסיאתי מגיע לבגרות מינית בגיל 3-4 שנים.

אך באזוריים דרומיים עונת ההזדווגות יכולה, לילוי עונת ההזדווגות נמשכת מיזנוי ההזוג נשאר ביחד במשך מספר ימים במהלך הרבייה ומוודoga. להימשך עד אוגוסט נולדים במאורה 1-4 גורים עיוראים שממשקם כ-300 גראם. ובפרקואר פעמים רבים. בינוואר גרים. לאחר שבוע הגורים פותחים את עיניהם ולאחר 3 חודשים הם גיגלים מיניקה. הגורים ממשיכים לחיות עם אם עד גיל 2-3 שנים.

אך ניזון בעיקר מצמחים. הוא צורך מגוון רחב של, הדוב השחור האסייתי הוא אוכל כל מזונות כולל פירות, גרגירים, עשבים, זרעים אגוזים, חסרי חוליות, דבש ובשר (דגים, ציפורים, מכרסמים ויונקים קטנים אחרים, וגם אגוזות).

Discus.co.il ©

a alamy stock photo

ATJY&J
www.alamy.com